

Domov důchodců Ústí nad Orlicí
Cihlářská 761, 562 01 Ústí nad Orlicí

MĚSÍČNÍK

DOMOVA DŮCHODCŮ
ÚSTÍ NAD ORLICÍ

1. ČÍSLO/ LEDEN 2026

**PO PŘEČTENÍ, PROSÍM, PŘEDEJTE DALŠÍMU
OBYVATELI!**

MILÉ ČTENÁŘKY, MILÍ ČTENÁŘI,

Rok se s rokem sešel a je tady leden 2026.

Prosinec byl bohatý na hudební vystoupení dětí z mateřských školek, základních škol a základní umělecké školy. Spolu s Vámi jsme také tvořili vánoční výzdobu a zdobili si vánoční stromečky, společenské místnosti, chodby i pokoje.

Na vánoční kavárničku jsme společně upekli cukroví, udělali jednohubky, ochutnali vánoční punč, rozkrajovali jablíčka a pouštěli lodičky ze skořápek ořechů. Také jsme koukali na pohádky, které neodmyslitelně k vánočním svátkům patří.

Doufáme, že tento rok bude pro Vás klidný, úsměvný a plný radosti.

Přejeme Vám hodně zdraví, pohody a krásných okamžiků.

Krásný leden.

*Dana Matoušková a Eva Plívová – Vaše sociální
pracovnice*

ZMĚNY V DOMOVĚ

Od **1. 1. 2026** je úklid na budově B zajišťován personálem Domova, **spolupráce s externí agenturou byla ukončena**. Hlavní úklid probíhá od pondělí do pátku, včetně odpoledního úklidu. O víkendu je úklid **omezen pouze na nezbytné práce**, zajišťují jej dvě pracovnice po dobu 4 hodin, proto **nelze očekávat kompletní úklid pokojů**.

Děkujeme za pochopení.

Kristýna Schánělová, vedoucí úklidu

CO NÁS ČEKÁ V LEDNU

V úterý 6. 1. dopoledne – SETKÁNÍ S TERAPEUTKOU – individuální setkání na pokojích s terapeutkou paní Lucií Stehlíkovou. Zájemci se mohou hlásit u aktivizačních nebo sociálních pracovníků.

Ve středu 7. 1. a 21. 1. od 13.30 hod. – BIBLICKÁ HODINKA – bohoslužba se koná ve společenské místnosti ve 2. patře budovy B.

V úterý 13. 1. od 13.30 hod. – ZIMNÍ KAVÁRNIČKA – zveme Vás na první společné setkání v novém roce u kafička či čaje. Těšíme se na Vás v jídelně v 1. patře budovy B.

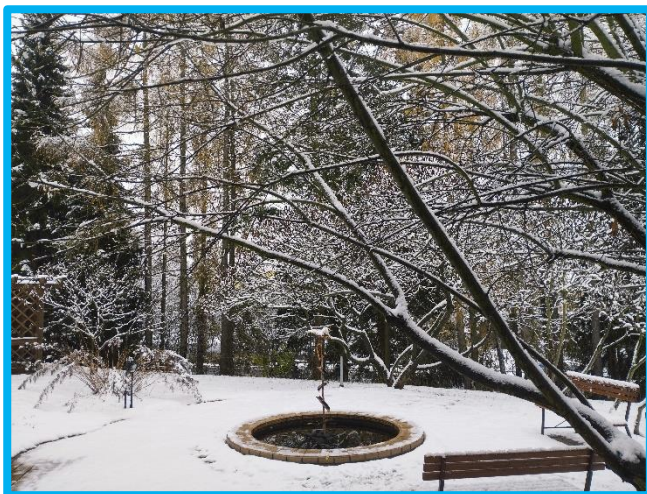
V úterý 20. 1. od 13.00 hod. – SPOLEČNĚ A CHUTNĚ – přijďte ochutnat plněný zelník s pivem a hlasovat **pro** nebo **proti** zařazení do pravidelného jídelníčku.

PRANOSTIKY NA LEDEN

- V lednu mráz - těší nás; v lednu voda - věčná škoda.
- Na Tři krále o krok dále.
- Lednový déšť z pecnu odkrajuje.
- Je-li na Tři krále větrno, zamíchá se planetami a bude úrodno.
- Na Tři krále mnoho hvězd - urodí se hodně brambor.
- Leden jasný, roček krásný.

- Třpytí-li se hvězdy tu noc před Třemi králi, rodí se hojně bílí beránci.
- Co leden sněhem popráší, to únor s vichrem odnáší.
- Když není konec ledna studený, únor to dvakrát nahradí.

JAKÝ BUDE ROK 2026 PODLE KARET?

Rok 2026 podle výkladu karet nepřináší prudké zvraty, ale dlouhodobější posuny, které se projeví hlavně v práci, vztazích a osobních rozhodnutích. Kartářka upozorňuje, že klíčové nebude štěstí, ale schopnost reagovat včas.

Podle karet nebude rok 2026 rokem dramatických zlomů ani nečekaných otřesů. Naopak půjde o období, kdy se začne jasně ukazovat, co má v životě skutečnou hodnotu a co jsme udržovali jen ze setrvačnosti. Karty naznačují zpomalení tempa – ne jako překážku, ale jako nutnost, aby si lidé mohli uvědomit důsledky svých rozhodnutí.

Opakujícím se motivem výkladu je odpovědnost. V roce 2026 už nebude fungovat odkládání problémů ani spoléhání se na to, že se věci vyřeší samy. Každý krok, i ten zdánlivě drobný, bude mít větší váhu než v předchozích letech.

PRÁCE A FINANCE: STABILITA MÍSTO RYCHLÝCH ZISKŮ

V oblasti práce a peněz karty ukazují spíš na upevňování než na expanzi. Rok 2026 nepřeje riskantním krokům ani rychlému zbohatnutí, ale dlouhodobému plánování. Mnoho lidí se vrátí k myšlenkám, které kdysi odložili, a zjistí, že právě teď je správný čas je znovu otevřít.

Kartářka upozorňuje, že kdo se v roce 2026 rozhodne pro jistotu, nebude litovat. Výraznější posuny se mohou objevit hlavně u lidí,

kteří jsou ochotni investovat čas a energii do vzdělávání nebo změny přístupu k práci, nikoli do nepromyšlených experimentů.

VZTAHY: MÉNĚ ILUZÍ, VÍCE PRAVDY

Vztahová oblast bude v roce 2026 jedním z hlavních témat. Karty naznačují, že mnoho lidí si přestane nalhávat, že „to nějak funguje“. Neznamená to vlnu rozhodů, ale spíš otevřená přiznání – sobě i druhým. Vztahy, které mají pevné základy, se mohou výrazně prohloubit.

Naopak vztahy postavené na zvyku, strachu ze samoty nebo nevyřčených očekávání mohou projít zkouškou. Kartárka zdůrazňuje, že rok 2026 přeje upřímnosti, i když není vždy pohodlná.

ZDRAVÍ A PSYCHIKA: SIGNÁLY, KTERÉ NEPŮJDE IGNOROVAT

Karty v oblasti zdraví neukazují na konkrétní hrozby, ale na dlouhodobé přetížení. Rok 2026 bude podle výkladu rokem, kdy si tělo začne hlasitěji říkat o pozornost. Únava, nespavost nebo ztráta motivace nebudou náhodné, ale signálem, že je třeba změnit tempo.

Kartářka radí nepodceňovat prevenci a návrat k jednoduchým návykům. Právě drobné změny v každodenním režimu mohou mít v roce 2026 větší efekt než radikální zásahy.

CO NAPOVÍ DATUM NAROZENÍ: SOUČET DNE NAROZENÍ

Pro orientační výklad kartářka pracuje se **součtem dne narození** (např. 14 → 1 + 4 = 5). Každé číslo naznačuje hlavní téma roku.

SOUČET 1–3

Lidé s těmito čísly čeká rok nových impulsů, ale i zodpovědnosti za vlastní rozhodnutí. Karty ukazují na příležitosti, které se objeví nenápadně a rychle zmizí, pokud na ně nebude reagováno. Rok 2026 přeje samostatnosti a odvaze stát si za svým.

SOUČET 4–6

Pro tuto skupinu půjde o stabilizační rok. Karty naznačují řešení dlouhodobých záležitostí, zejména v oblasti rodiny a financí. Změny budou pomalejší, ale trvalé. Kartářka upozorňuje, že klíčem bude trpělivost a schopnost nevzdávat se při prvním zdržení.

SOUČET 7–9

Lidé s těmito čísly budou v roce 2026 více obráceni k sobě. Karty ukazují na vnitřní práci, bilancování a uzavírání minulosti. Může jít o emocionálně silný rok, který ale přinese úlevu a nový směr, pokud se člověk nevyhne nepříjemným pravdám.

Výklad se shoduje v jednom: rok 2026 nebude o čekání na zázrak. Karty naznačují, že každý má v rukou víc, než si myslí, ale bude muset převzít odpovědnost za své volby. Ti, kteří se odváží zpomalit, přehodnotit priority a jednat vědomě, mohou z tohoto roku vytěžit víc než z jakéhokoli jiného.

JAKÝ BUDE ROK 2026 PODLE ČÍNSKÉHO KALENDÁŘE

Rok 2026 se v čínském horoskopu nese ve znamení Ohnivého Koně – energie, která přeje odvaze, pohybu a velkým rozhodnutím, ale trestá zbrkllost a přepálené tempo. Od 17. února 2026 do 7. února 2027 se tak mnozí z vás ocitnou na rozcestí: ve vztazích se budou vyjasňovat hranice, v práci se otevrou nové příležitosti a tělo si řekne o lepší režim.

Rok 2026 se podle čínského kalendáře ponese ve znamení **Ohnivého Koně**. Čínský nový rok začíná 17. února 2026 a končí 7. února 2027. Kůň, navíc v elementu ohně, patří k nejtemperamentnějším a nejnezávislejším znamením východního zvěrokruhu. Ohnivý Kůň symbolizuje vášně, akci, sílu i charisma. Můžeme proto očekávat rok plný pohybu, změn a výzev. Přijímat bude hlavně těm, kteří se nebojí vykročit do neznáma, chopit se příležitosti a jednat rozhodně. Odměnění budou odvážní a iniciativní – ovšem jen pokud dokážou své nadšení vyvážit rozvahou. Energie Koně totiž může být i trochu zbrklá a netrpělivá. Kdo by váhal příliš dlouho nebo setrval na místě, mohl by později litovat promarněných šancí.

Celkově rok 2026 přeje osobnímu růstu, svobodě a sebevyjádření. Bude to čas nových začátků – mnozí z nás pocítí touhu změnit to, co už nefunguje, a vydají se vlastní cestou. V popředí bude **životní styl, vztahy, zdraví, kariéra i osobní rozvoj**. Pod Ohnivým Koněm se do popředí dostanou hodnoty jako nezávislost, odvaha a autenticita. Zároveň ale musíme mít na paměti, že klíčem k úspěchu je

rovnováha – spojit spontánnost a nadšení s klidným uvažováním. Jak se tato ohnivá energie promítne do jednotlivých znamení čínského zvěrokruhu? Připravili jsme pro vás podrobný horoskop pro všech dvanáct zvířat čínského kalendáře. Najděte si to své a zjistěte, co můžete v roce 2026 očekávat v oblasti vztahů, práce, zdraví i osobního života.

DALIMILOVA KRONIKA

Dalimilova kronika (přesněji **Kronika tak řečeného Dalimila**) je nejstarší česky psaná veršovaná kronika, jedno ze stěžejních děl českého písemnictví. Pochází z počátku 14. století, záznamy končí rokem 1314, respektive s dodatky (nejspíše jiného autora) jsou dovedeny až do roku 1325. Podle svého nejdůležitějšího zdroje bývá označována též jako **Kronika boleslavská**. Kronika je anonymní a označení přívlastkem „Dalimilova“ se objevuje až v 17. století. Již ve 14. a 15. století bylo vytvořeno mnoho jejích opisů. Pro své silně vlastenecké ladění byla předmětem zvýšeného zájmu vždy v dobách národního útisku.

VYPRAVOVÁNÍ O OLDŘICHOVI A BOŽENĚ

Ukázka (přebásněno do moderní češtiny):

41. kapitola: **O selské kněžně Boženě**

Když v postoloprtské stráni
lovil Oldřich, znenadání
za jednou vsí nad říčkou
spatřil selku mladičkou,

-1-

jak v košili bez oplecka,
bosa, umáčená všecka,
pere. Byla krásná, milá,
Oldřichu se zalíbila,

-2-

že tvář měla čistou, něžnou.
A tak učinil ji kněžnou.
Ona kněžna dokonalá
Božena se jmenovala.
Oldřich nedbal nic, že páni
to manželství jemu haní.
Řek: „Tak už to v světě chodí,
že se z chlapa šlechtic rodí
a že sedlák nezřídce
za otce má šlechtice.
Stříbro poctu rodu vrací,
chudý šlechtic jméno ztrácí.
Pán i kmán jsou jedna krev,
proto potlačte svůj hněv,
že jsem si vzal za ženu
prostou dívku Boženu.
Ve mně každý pána hledá.
Na Přemysla na praděda
nejdříve však pomyslete,
jenž z oráče na knížete
povýšen byl. Všichni stejně
počati jsme byli v ženě,

ač pokládán za šlechtice
je ten, kdo má stříbra více.
Chci žít s českou selkou skrovnou
spíše než s Němkou, s císařovnou.
Pouto krve vždy je silné,
Němka k Čechům sotva přilne.
Vaše utrhačné řeči
o hlouposti jenom svědčí.
Jak u Němky byste, páni,
chtěli prosit o zastání?
Čeled' z Němec, z Němec mistři,
Němkyně je na koni
a mé děti, synci bystří,
německy jen švadroní.
Vidím, jak zem vadne, chřadne,
jak Čech právo nemá řádné.“
Božena, ta přála právu,
ctila lidi všeho stavu.
Oldřichu pak selka zdravá
dala syna Břetislava.

JAN KARAFIÁT

Jan Karafiát (4. ledna 1846, Jimramov – 31. ledna 1929, Praha) byl český reformovaný, po roce 1918 českobratrský evangelický farář.

Je znám první českou původní autorskou pohádkou pro děti^[12] Broučci: pro malé i veliké děti (1876).

Knihu vydal anonymně vlastním nákladem u Václava Horkého. Po sedmnácti letech byla objevena spisovatelem Janem Herbenem. Díky recenzi Gustava Gammy

Jaroše v časopise Čas byla první edice rychle vyprodána a v roce 1894 přišla reedice. V roce 1902 vyšla knížka s ilustracemi Vojtěcha Preissiga, avšak jméno autora se objevilo až ve vydání desátém v roce 1912. Od roku 1929 až po druhou světovou válku vycházeli Broučci v češtině a němčině s ilustracemi Rudolfa Matesa. V 50. letech cenzura Broučky proškrtala v partiích modliteb, zfilmoval je Jiří Trnka jako loutkový film, později Československá televize podle knihy natočila kreslený film.

Dílo je oceňováno pro básnický sloh a ve své době novátorský přístup ke světu dítěte, počítá s psychologií dítěte. O jeho náboženskou a morální hodnotu se ovšem vedou spory – vyčítá se mu důraz na bezmyšlenkovou poslušnost, která se (podle Maxe Webera) právě v reformovaném prostředí vysoce cenila.

Svá autorská práva na tuto knihu Karafiát odkázal Českobratrské církvi evangelické, která díky tomuto štědrému daru mohla sponzorovat vydávání bible a církevních tisků.

IAN KARAFIÁT, BROUČCI

Slunko bylo u samého západu a svatojanští broučci vstávali. Maminka už byla v kuchyni a vařila snídani. Tatínek už také nespál. Ležel ještě v posteli a hezky si hověl. Brouček pak přešel ze své postýlky na maminčinu – tam se pěkněji spalo – lehl si pěkně na zádech, zdvihl všechny nožičky do povětří a počal se houpat: houp, houp, houp, houp. Ale najednou se to jaksi moc rozhoupalo, houp, houp, houp, a už ležel Brouček na zemi a

křičel, co mu jen hrdlo stačilo. Tatínkem to trhlo, takže byl všecek polekaný. „Zatrápený Broučku, copak tak musíš křičet!“ – „Ale, tatínku, když jsem se tak udeřil!“ – „A jakpak?“ – „I já jsem spadl s postele.“ – „Tak sis měl dát pozor.“ – „Ale když mne to přece bolí.“ – Maminka měla už zatím snídani hotovou a šla je budit. „Vstávejte, vstávejte, slunko již zapadá, budeme snídat. A copak ty, Broučku, už pláčeš? Sotvas oči proloupl!“ – „Ale když já jsem se tak udeřil a tatínek chce, abych nekřičel.“ – „I – jen pojd'. Dřív než kočička vejce snese, všechno se ti zahojí. Zatím se pěkně umyjeme a budeme snídat. Pojd'.“ A šli. Maminka Broučka pěkně umyla, Brouček přistavil ke stolu židle a maminka už nesla polívčičku na stůl. Sedli si, sepjali nožičky a tatínek se modlil: Ó náš milý Bože, povstali jsme z lože a pěkně tě prosíme, dejť, ať se tě bojíme, bojíme a posloucháme, a přitom se rádi máme. Nato říkal Brouček svou modlitbičku: „Požehnej nám, Pane Bože, prosíme tě pokorně,“ – a pak už hned držel svoji dřevěnou lžičku a znamenitě s ní zacházel. Však oni měli zelnou polívčičku a Brouček, třebaže všecky polívčičky rád, vždy a vždycky tu zelnou přece ze všech polívčiček nejraději. Snědl jí svůj plný talíř a maminka mu

ještě ze svého přidala. 3 Ale tatínek, že už má čas, slunko že je dávno za horama. Honem dal mamince hubičku, nechal si od Broučka políbit ruku, – „A teď, Broučku, pěkně poslouchat, ať mně pak maminka nemusí žalovat.“ – „Ne, tatínku. A já vás vyprovodím, ano?“ – „Tak pojd’.“ A šli, ba letěli, ale hezky nízko, aby Brouček nespádl, a jen tak daleko, co mohl Brouček domů uhlídat, aby potom nezabloudil. Ještě to dost neuměl, a tatínek mu řekl: „Jdi už zas, jdi a pěkně se uč létat.“ A Brouček šel. Chaloupku měli vystavěnou ve stráni pod jalovcem a krytou suchým špendličím. Brouček si vylezl na stříšku, spustil se, letěl až k palouku a přes celý palouk až k dubu a zas zpátky až na stříšku, pak se zas spustil a letěl až k dubu a ještě zas zpátky. A když už byl všecek udýchán a křidélka ho bolela, sedl si a odpočinul. A zas se spustil a zas letěl až k palouku a přes celý palouk, až k dubu a zas až na stříšku, a zas se spustil a letěl až k dubu a zas zpátky a ještě se spustil a letěl rovnou čarou pod dub ke kmotříčce. „Kmotříčko, jestlipak už jste vzhůru?“ – „I Broučku, bodejť bychom nebyli!“ – „A Beruška také?“ – „Bodejť bych nebyla, Broučku. Copak nám neseš?“ – „Já? Nic. Ale, pane, to už umím létat: Od našich až sem a zas k našim a

zas sem a jakoby nic. Že bys to nedovedla!“ – „I však já jsem беруška a nejsem žádný brouček. Vaše maminka, myslím, také moc lítat neumí.“ – „Moc ne. Ale, pane, já jsem dnes ráno spadl s postele.“ – „A tos křičel, vid’?“ – „A jakpak to víš? Copaks to slyšela?“ – „I neslyšela, ale to já už vím, že jsi takový křikloun.“ – „Že jsem křikloun? Ó – ty Berouši! – –“ A už zas Brouček letěl. Maminka už měla doma uklizíno a cídila právě okna, že se až až třpytila. „Kdepaks byl tak dlouho, Broučku?“ – „Byl jsem chvílku u kmotřičky pod dubem.“ – „A copaks tam dělal?“ – „Nic, já jsem tam byl jen tak u okna.“ – „A copak ti dali?“ – „Nic, já jsem nic nechtěl.“ – „Ó, oni ti přece něco dali. Včera kmotřička povídala, že až tam přijdeš –.“ – „Oni něco mají?“ – „Inu, to by byla kmotřička nepovídala.“ – „Hm, nechť si to nechají.“ – „Ó, však ty si tam pro to půjdeš.“ – „Ó, nepůjdu.“ Ó, půjdeš. A jakpaks daleko tatínka vyprovodil?“ – „Ó, daleko. Až k 4 těm třem olším.“ – „Nu, to není daleko. To se budeš muset ještě moc učit, než budeš moci s tatínkem lítat a pěkně lidem svítit.“ – „Ó! A copak se těm lidem musí svítit? Však my si svítíme sami!“ – „Inu, když oni mají noc, když my máme den. Oni teď spí.“ – „A pročpak jim tatínek

svítí, když oni spí?“ „I holečku, to tak musí být, to už Pán Bůh tak chce, a ty také poletíš s tatínkem tam daleko a budeš pěkně svítit. Jen jdi a uč se létat!“ To se Broučkovi líbilo, a už zas lítal. Vylezl si na stříšku, spustil se a letěl – letěl v druhou stranu až ke kaštanům a hned zas zpátky až na stříšku. Ale dál se mu jaksí nechtělo. Zůstal si sedět, a tu najednou vidí, že se jim počíná z komína kouřit. A už seděl na komíně. „Maminko, copak se vám na ohnisku chytá?“ – „I nic, holečku. Já si chci udělat na polívky jíšku.“ – „A že vám to, maminko, zafouknu!“ – „Ne, ne, já nechci. Necháš toho!“ Ale Brouček přece foukal, a už by to byl málem zhasil, kdyby byla maminka honem nepřiložila trochu suchého chvojí. Plamen vyšlehl, za ním se valil kouř, a Brouček počne křičet, a křičí a křičí a leze se stříšky dolů. „Ach, maminko, maminko, ach, ach, maminko!“ – „A copak zas, Broučku?“ – „Ach, maminko, když mně ten kouř vlezl do očí!“ – – „Vidíš, ty škaredý Broučku! Dobře tak, když nechceš poslouchat. Nevíš, co ti tatínek prikazoval, a zač se ráno modlíme? Počkej, počkej, já to všechno povím.“ – „Ale, maminko, když mně vlezl ten kouř do očí a tak mne štípal.“ – „I to ti patřilo, a ještě dostaneš, až tatínek přiletí. To bude z tebe krásný

brouček!“ – „Ale vždyť já jsem vám to, maminko, nezhasil.“ – „Ale chtěls mně to zhasit a věděls, že to nechci. Ne, vidíš, to ti nesmím prominout. Copak by z tebe bylo! Až jen tatínek přiletí. A kmotříčce to na tebe také povím a kmotříčkovi i Berušce.“ – „Ale maminko, vždyť já jsem vám to nezhasil, a já už vám to víckrát nebudu zhášet. Prosím vás, maminko, neříkejte to.“ – „Ne, to já musím říci!“ Ale když Brouček moc prosil a prosil, a už zas plakal a pořád prosil a sliboval, že už bude poslouchat, tak si maminka dala říci, a že to nepoví. „Nu tak. A už neplač. A dej si na sebe pozor. To by tě 5 neměl nikdo rád. Brouček musí poslouchat. Vidíš, jak tatínek poslouchá.“ – „Tatínek? Kohopak on poslouchá?“ – „I, Pána Boha poslouchá. Vždyť víš, že každé ráno letí z domu a je celý den pryč až do noci, a třebaže ho křídélka bolí, druhý den už hned zas letí, jen aby byl poslušný. Vidíš. A kmotříček také poslouchá a kmotříčka také, a Beruška, ta teprv poslouchá. A ty pořád ještě vzlykáš a jsi takový umouněný!“ A Brouček: „Maminko, já se půjdu koupat.“ – A maminka: „Jdi, jdi.“ Však ona věděla, že se jí Brouček neutopí. A Brouček se šel koupat. Ale ne do potoka. Dole na palouku byla vysoká tráva a rosa na ní

jako granáty. Brouček se rozběhl a houp do trávy, jak byl dlouhý a široký, a házel sebou, až se tráva prohýbala. Pak vylezl, rozběhl se a zas houp do rosy, až to kolem stříkalo. A když se už dost vykoupal, vyskočil si na větvičku, rosu se sebe setřepal, a frr – rovnou čarou pod dub ke kmotříčce. U okna se zastavil. „Beruško, už se nezlobíš?“ – „Copak bych se, Broučku, zlobila?“ – „Pane, to jsem se vykoupal. Jestlipak ty umíš také plavat?“ – „I ne. Kdepak bych já uměla plavat!“ – „Pane, já umím plavat.“ – „I nechť. Broučku. Já musím jít mamince pomoci.“ – „Kdepak je kmotříčka?“ – „Seká na dvorku chvojí. Pojd’ se podívat.“ A Brouček se šel podívat. „Copak nám neseš, Broučku?“ – „I nic, kmotříčko. Já jsem se koupal. A vy něco máte, kmotříčko?“ – „Mám, pane, něco dobrého, ale já nevím, jestli ti dám. Kdyžs Berušce tak škaredě řekl a paks utekl. Ona plakala.“ – „Plakala? Však já jí už tak nebudu říkat.“ – „Nu, uvidíme. Vidíš, tady už mám toho chvojí hromadu nasekaného. Tak pojd’ a odnášej je s Beruškou tamhle pod stříšku, aby nám nezmoklo. Ale musíte je pěkně rovnat do rázu. Pak ti něco dám.“ Brouček, že ano, a počal nosit, co mu jen síla stačila. Kmotříčce se to zdálo být ať moc. „Ale, Broučku, neber si

toho tak mnoho najednou.“ – Ale Brouček, ó, že to unese. A nosil. Ale místo co měl šťakličky pěkně do rázu rovnat, Brouček je tam jen tak házel, a to Beruška nechtěla. „Broučku, to se tak nesmí. Maminka to tak nechce. 6 Nám by se to skácelo.“ – „Ó, nic se vám neskácí. Copak to nedělám dost pěkně?“ – „Neděláš. Vidíš, užs to zas jen tak hodil. To se musí pěkně rovnat.“ – „Tak si to dělej sama, když ti to nedělám dost pěkně.“ A už se Brouček hněval. Nechal všeho, sedl si na pařízek, mračil se a díval se před sebe. Beruška ho nechala a hleděla si svého. Až za chvíli začala kmotřička: „A co, Broučku, už nikam nemůžeš? To nejsi jaksi moc silný.“ – „I ne, kmotřičko. Ale když ona se pořád se mnou vadí.“ – „Inu, když jsi takový divný Brouček. Copaks už zapomněl, že něco mám?“ – „A je to, kmotřičko, dobré?“ – „I to si myslím! Jako med sladké. Jen jdi a honem ještě nos.“ A Brouček honem šel a ještě nosil. Beruška to beztoho už skoro všechno odnesla a pěkně srovnala. A tak už to dlouho netrvalo, kmotřička zařala sekyrku do špalku a – „Teď pojd’te, děti.“ – A děti šly. V síni, vpravo od kuchyně, stála almara zavřená na zámek, ale klíč vězel v něm. Kmotřička jen zatočila a už bylo otevřeno. Ale teď co tam? Ten bílý talířek na

nejhořejším prkénku Brouček hned zpozoroval. Ale co na něm? Kmotříčka jej sundala, ale byl přikrytý jiným talířkem. „Nu tak hádej, Broučku, co to je. Ale, Beruško, nepověz.“ A Brouček: „Ó, já vím, kmotříčko, to jsou jahody.“ – Ale Beruška se smála, a kmotříčka: „Ó ne, Broučku, to je ještě sladší.“ – „Tak to jsou maliny.“ Ale Beruška se ještě smála. – „Ne, Broučku, to je mnohem ještě sladší.“ – „Tak, kmotříčko, to jsou borůvky.“ A Beruška se mu teprv smála. – „Ó, Broučku, to nedobře hádáš – je to jako med sladké.“ Ale Brouček už nic nevěděl, až to Beruška prozradila. „Ale, ty hloupý Broučku, vždyť je to med.“ – A Brouček: „Tak je to, kmotříčko, med.“ A byl to med. To si pochutnali! Ale už bylo hezky pozdě. Kmotříčka, že musí dělat oheň a vařit večeři, Beruška aby honem skočila pro trošku chvojí a Brouček aby už šel domů. A tak Brouček, že půjde domů. – „Nezapomeň doma pěkně pozdravovat.“ – „Ne, já nezapomenu. S Pánem Bohem!“ A šel. Sotvaže přiletěl k palouku, tu letí od potoka tatínek s kmotříčkem. „Tatínku, já jsem byl u kmotříčky a dostal jsem tam medu. To vám byl sladký!“ – „Nu, dobře, Broučku, ale nejdříve pěkně ruku políbit, tadyhle kmotříčkovi napřed.“ A Brouček políbil pěkně

ruku. – „A jestlipaks poslouchal? Nebude maminka žalovat?“ – „Tatínku, já jsem to mamince nezhasil, a ona to nepoví.“ Zatím už byli doma. Maminka je viděla oknem, vyšla vstříc a „Copak, tatínku, že dnes tak brzy? Já ještě nemám večeři hotovou.“ Tatínek dal mamince hubičku: „I, milá Beruško, už začíná být chladno, tak jsme letěli o něco dřív. Už toho bude brzy zas konec.“ A tak dělala maminka honem oheň a stavěla na polívčičku. Tatínek si sedl na stoličku – bolela ho křidélka – a Brouček už se houpal tatínkovi na koleně. „A, maminko, vidíte, Brouček vás pokoušel?“ – „I, tatínku, skoro pokoušel. Ale když prosil a sliboval, že už to víckrát nebude dělat, tak jsem mu slíbila, že to na něj nepovím. A potom byl on skoro pořád u kmotřičky.“ – „Nu tak dobře, maminko. Ať si ho u kmotřičky nechají, a my si vezmeme Berušku. Ta nepokouší.“ Broučka napadlo: „Maminko, u kmotřičky mají med, a já jsem dostal. To vám byl sladký!“ – „A nám kmotřička nic neposlala?“ – „Nic.“ – „Ani nemáš co vyřídit?“ – „Ne.“ „Ale, Broučku, ani nás nevzkázala kmotřička pozdravit?“ „I ano, maminko, já jsem zapomněl. Že vás pěkně pozdravují.“ – „Vidíš, Broučku! Ale už jdi, přistav židle ke stolu, budeme večeřet.“ A

Brouček přistavil židle ke stolu, maminka už nesla na stůl, pěkně se pomodlili, a to jim ta polívčička zas chutnala! Byla taková dobrá, zasmažená, s kmínem. Tatínek jí snědl dva talíře a Brouček skoro také dva. Dlouho pak už neskřívali. Chtělo se jim spát. Klekli a tatínek se modlil: Podvečer tvá čeládka, co k slepici kuřátka, k ochraně tvé hledíme, laskavý Hospodine. 8 Brouček na to: „Pán Bůh s námi a zlý pryč,“ dal pac a pus, maminka mu podala do postýlky ruku, on ji držel a už všichni dřímali. Pěkně se jim to spalo.

SMĚJEME SE

Když žena říká, že miluje děti víc než manžela, nevěřte tomu. Děti klidně nechá u sousedky, ale muže nikdy!

.....

Co si mám dát?

Mozek říká, že vodu.

Žaludek říká, že pivo.

Mozek je chytřejší než žaludek. Chytřejší ustoupí.

.....

„Kolik chceš mít dětí?“

„Zatím jedno.“

„A pak uvidíš, jestli chceš druhý?“

„Pak třeba nebudu chtít ani to první.“

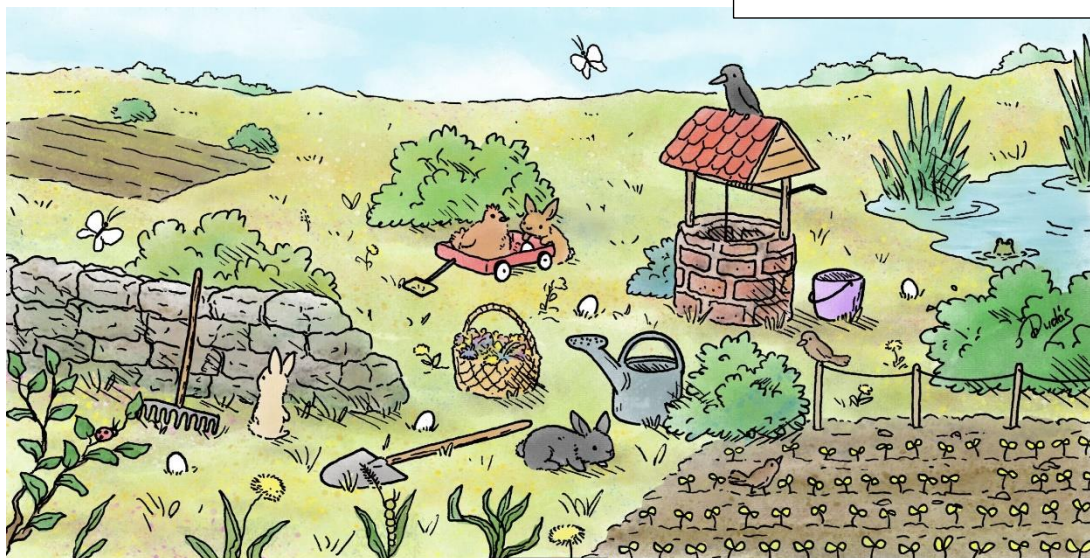

TRÉNUJEME PAMĚŤ

HÁDANKY

1. V noci sedí v každém koutku, ale když na ni posvítíme, zmizí. Co je to?
2. Ať je, kde je, všude je doma. Kdo je to?
3. Která květina v sobě skrývá dívčí jméno a zvíře?
4. Co dělá osel, když na něj svítí slunce?
5. Můj otec a matka měli dítě, ale není to můj bratr ani sestra. Kdo je to?

Najděte 6 rozdílů

JAK JSME SE MĚLI V PROSINCI

Pravidelně
jsme cvičili,
relaxovali a
dopřáli jsme
si vánoční
wellness
posezení.

Letos jsme
tak trochu
netradičně
rozsvítili
domovský
strom.

Privítali jsme Mikulášskou družinu.

Těšili jsme se
s malými i
většími
vystupujícími.
Radost nám
také udělaly
dárky od
dárců
z projektu
Strom
splněných
přání
pořádaným
ČČK.

Hráli jsme různé hry, využili jsme možnost vánočního focení a vyrazili na vánoční nákupy ☺

Chodili jsme na procházky.

Zdroje:

<https://zena.aktualne.cz/horoskopy/cinsky-horoskop-2026-co-prinese-rok-ohniveho-kone>

<https://medium.seznam.cz/clanek/mb-kartarka-a-numerolozka-predpovidaji-na-rok-2026-co-nas-ceka-a-nemine-223817>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Dalimilova_kronika

https://cs.wikipedia.org/wiki/Jan_Karafi%C3%A1t#Odkazy_chrome-

[xtension://efaidnbmnnnibpcajpcgglefindmkaj/https://web2.mlp.cz/koweb/00/03/35/02/98/broucci.pdf](https://efaidnbmnnnibpcajpcgglefindmkaj/https://web2.mlp.cz/koweb/00/03/35/02/98/broucci.pdf)

<https://kvizy.qizy.cz/obrazove/najdi-6-rozdilu/>

<http://www.pranostika.cz/leden.html>

A hlavně jsme oslavili
neuvěřitelné narozeniny !!!

Správné odpovědi z kvízu: 1. tma, 2 šnek, 3. pampeliška, 4. vrhá stín, 5. já